

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6415

гр. София, 28.08.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,**  
в закрито заседание на 28.08.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Полина Величкова**

като разглежда дело номер **2772** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

С Решение № 4241/ 28. 07. 2020 г. съдът е отменил Заповед № РКР20-РД-55/ 25. 02. 2020 г. на кмета на Столична община, район “К.”, с която е прекратено наемното правоотношение за настаняване на М. П. Г. и членовете на семейството/домакинството му за общински жилищен имот, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. “Б”, ет. 2, ап. 20. Осъдил е Столична община да заплати на М. П. Г. направените по делото разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева.

С молба от 12. 08. 2020 г., подадена на основание чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, жалбоподателят, чрез своя процесуален представител е поискал изменение на Решение № 4241/ 28. 07. 2020 г., постановено по настоящето дело, в частта за разноските, като се увеличи размерът на присъденото в полза на жалбоподателя адвокатско възнаграждение от 500 /петстотин/ лева, на 1000 /хиляда/ лева, които представляват реално заплатеното адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК е постъпил отговор от процесуалния представител на ответника, който намира молбата за неоснователна.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира молбата за недопустима, поради следните съображения:

Искането за присъждане на разноски по делото е заявено с молба от 29. 06. 2020 г., ведно с представено копие от договор за правна защита и съдействие, както и копие от банкова сметка.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът е присъдил в полза на жалбоподателя разноски в размер на 10 /десет/ лева заплатена държавна такса и 500 /петстотин/ лева заплатено възнаграждение за адвокат. Съдът е съобразил липсата на фактическа и правна сложност на делото, и предвид възражението на

ответника за прекомерност, прилагайки разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК съобразно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е определил и присъдил по-нисък от претендирания и заплатен от жалбоподателя размер на разноски, но не по-нисък от минималния, предвиден в Наредбата.

Разпоредбата на чл. 80 ГПК предвижда, че страната, която е поискала присъждане на разноски, следва да представи списък на разноските. Този списък съдържа изброяване на всички разходи, които страната е направила и които намира, че следва да ѝ бъдат присъдени, поради което няма пречки да бъде инкорпориран, както в исковата молба, така и в жалбата като част от нея, ако според страната направените към този момент разноски изчерпват разходите ѝ по водене на делото.

Правната последица от неизпълнението на това процесуално задължение за представяне на списък на разноските е въведена със самата норма - страната няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Следователно чл. 80, изр. 2 от ГПК установява положителна процесуална предпоставка от кръга на абсолютните, а именно - представяне на списък за разноските. Липсата му води до ненадлежно упражняване на правото да се иска изменение на решението, поради което това искане е недопустимо. В този смисъл е Тълкувателно решение № 6 от 6. 11. 2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

В процесния случай, от страна на жалбоподателя не е представен списък на разноските, въпреки че искането за присъждане на разноски е направено своевременно – с писмена молба, до приключване на последното заседание по делото /л. 106 от делото/. Посочената молба обаче не съдържа изброяване на всички разходи, които страната е направила и които намира, че следва да ѝ бъдат присъдени, поради което не може да се приеме, че със същата е представен списък на разноските. Поради това, молбата за изменение на решението, въпреки че е депозирана в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от страна, участвала в делото, е процесуално недопустима.

По изложените съображения и на основание чл. 80 ГПК и чл. 248 ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, съдът

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ молба от 12. 08. 2020 г., депозирана от М. Г., чрез неговия процесуален представител, за изменение на Решение № 4241/ 28. 07. 2020 г., постановено по адм. дело № 2772/2020 г. по описа на Административен съд – София град, Второ отделение 29 състав и ПРЕКРАТЯВА производството по тази молба.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението, а именно - с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: